

Неділя апостола Томи

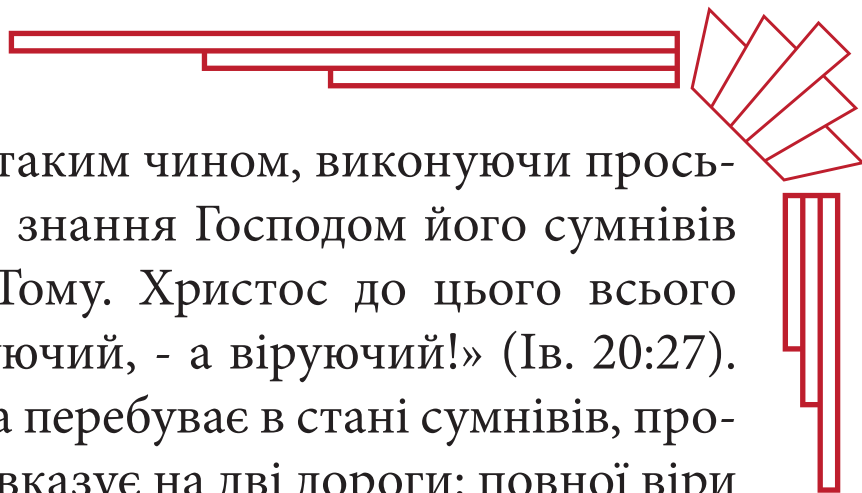
Перша неділя після Воскресіння Христа називається неділею Антипасхи або Томиною. В цей день згадуємо про невірство апостола Томи.

Коли Христос йшов воскресити Лазаря, Тома був впевненим, що з цієї подорожі нічого доброго не вийде: «Ходімо й ми з ним, щоб разом умерти» (Ів. 11:16). Хоча ці слова богослови трактують як відданість та щире бажання бути учнем Христа не тільки на словах, йти за Ним не тільки тоді, коли поруч немає небезпеки, але, особливо, тоді, коли мова йде про життя та смерть.

Хресна смерть Христа досить негативно вплинула на Тому. Він переконується в тому, що втратив Христа назавжди. Він наскільки упав духом, що навіть не був поруч із апостолами в день Воскресіння: він, напевно, вирішив, що вже все покінчено і тепер кожен повинен жити своїм звичним життям. На свідчення учнів про Воскресіння Христа він відповідає: «Якщо не побачу на його руках знаків від цвяхів і не вкладу свого пальця у місце, де були цвяхи, а й руки моєї не вкладу в бік його, - не повірю!» (Ів. 20:25). «Вкладу руки моєї в Його бік», - з цих слів Томи видно, що рана, яку наніс Христу воїн, було дуже глибокою.

Восьмого дня після Воскресіння Господь з'явився апостолу Томі. Спаситель не став очікувати запитань Томи,

тому показує Свої рани, таким чином, виконуючи просьбу апостола. Тільки саме знання Господом його сумнівів повинно було вразити Тому. Христос до цього всього додає: «...Не будь невіруючий, - а віруючий!» (Ів. 20:27). Христос розуміє, що Тома перебуває в стані сумнівів, проте Він його підтримує та вказує на дві дороги: повної віри та жорстокої духовної боротьби. В Євангелії не описується чи торкався Тома ран Господа, але ту ми знаходимо те, що його віра загорілася яскравим полум'ям, і він скрикнув: «Господь мій і Бог мій» (Ів. 2:28). Цими словами апостол Тома визнає не тільки віру у Воскресіння Христа, але і віру в Його Божество.

Як говорить Церковне Передання апостол Тома започаткував християнські Церкви в Палестині, Месопотамії, Парфії, Ефіопії та Індії, закінчивши своє життя мученицькою смертю. За навернення до Христа сина та дружини правителя індійського міста Меліпура, він був заточений в темницю, перетерпів великі тортури та, пронизаний п'ятьма списами, відходить до Господа.

